

OBEŽNÍK

České katolické missie

Ročník X

Paříž

Číslo 5

listopad-prosinec 1979

*KRISTUS SVOU SMRTÍ NAŠI SMRT ZRUŠIL
A VZKŘÍŠENÍM OBNOVIL ŽIVOT*

(z velikonoční preface)

Když jsem před čtyřmi měsíci začínal svůj americký pobyt, bylo celé východní pobřeží Spojených Států zaplaveno svěží zelení a květy. Žádný z mých nových přátel mi nedovedl vysvětlit, jak vznikla v Americe tradice slavit památku zemřelých právě v tuto dobu, kdy celá příroda dýchá novým mládím. Americký hřbitov, kterých jsem v tu dobu navštívil několik, se od našich střeoevropských liší dosti značně. Ještě nejspíše se podobá hřbitovům ve Velké Británii. Pomníků v našem slova smyslu je málo, většina hrobů je označena jen prostou kamennou deskou, zasazenou jednou hranou do země, nebo také naplocho, takže je z trochu větší vzdálenosti skoro nepostřehnutelná. Jinak není hrob nijak ohraničen a zbylý prostor mezi hroby a obligátními asfaltovými cestami, plnými neméně obligátních velkých amerických aut, kterými se Američané dovezou až ke hrobu, je vyplněn krásným anglickým trávníkem, zrovna takovým, jaký uvidíte kolem kaž-

dého amerického rodinného domku. Tu a tam se tyčí košatý dub nebo jilm a na rozdíl od ostatním drátem rozkouskovaného prostoru pro živé, není americký hřbitov většinou nijak oplocen. Je jaksi součástí normální krajiny a snad proto také se přes něj můžete pustit napříč cestou necestou jako Američané, bez nebezpečí, že se na vás někdo rozkřikne.

Stejný hřbitov jsem viděl před pár hodinami také zde, v srdci Aljašky; jen příroda mezitím vyrukovala s pravým podzemním zlatem, od kterého se zeleně odráží už jen ten pěstěný trávník. Tytéž prosté desky se ztrácejí v záplavě žlutých bříz, osik a modřínů. Noci už jsou mrazivé a nízké odpolední slunce vytváří dojem říjnového podvečera někde na Českomoravské Vysočině. Bez květin, které už zde na severu zkosil mráz, zapadá hřbitov do okolní přírody tak, že bych jej byl skoro přehlédl. Alespoň to pole mrtvých jakoby se ničím nelišilo od živé přírody, zatímco moderní člověk odděluje od sebe život a smrt stále více. Poslední generace se s ní už skoro nesetká a tak vyrůstá s přehnanými představami o ceně života a hlavně mladého života až naprosté odloučenosti od jeho konce, který je i v mimokřesťanském světě okamžikem vážným a důležitým. Moderní společnost vědomě jakoukoliv myšlenku na smrt a k ní vedoucí stáří nebo nemoc potlačuje.

Život a smrt však proto ještě nepřestanou patřit jedno ke druhému, tak jako *konec patří na tomto světě ke každému začátku.*

V řekách Aljašky právě končí tah tichomořského lososa, zvaného chinook, neboli královský losos. Při cestě rozsáhlými náhorními plošinami Aljašky člověk snadno podlehne sentimentálnímu rozlítostnění, při pohledu na mělčiny potůčků poseté dokonávajícími nebo už mrtvými, skvostnými, až metr dlouhými rybami. A snadno přitom zapomene, že to jsou ty, které už dosáhly cíle a uložily do písku zárodek nového života. Dnes víme, že bez odumírající generace by hladovým severským potůčkům scházely živiny, nezbytné k životu potěru na jeho dlouhé cestě bohatšími řekami v nížinách až do životodárného oceánu.

Neodlučitelnost života od smrti, smrti od života, zde nachází názornou ilustraci. Křesťan může místo sentimentálního smutku snadno meditovat proslulý výrok Kristův z evangelia

*Nezemře-li zrno, zůstane samo.
Zemře-li, přinese mnoho užítku.*

Váš otec Kolář 24. září 1979

František Halas

P R A Z E

Malověrní Čas kostižerný
 jí jenom krásu dal
 a z polí stenných krik iluminoval
 kamenné texty portálů a zdí
 Tak bude vždy
 Malověrní
 Tak bude vždy

Za vraty našich řek
 zní tvrdá kopyta
 za vraty našich řek
 kopyty rozryta
 je zem
 a strašní jezdci Zjevení
 mávají praporem

Je lehké listí vavříni
 a těžký padlých stín
 Já vím Já vím

Jenom ne strach jen žádný strach
 takovou fugu nesložil
 sám Šebastián Bach
 co my tu zahrajem
 přijde-li čas

Kůň bronzový kůň Václavův
 se včera v noci třás
 a kníže kopí potěžkal
 Myslete na chorál
 Malověrní
 myslete na chorál

(Lidové noviny 16. IV. 1938)

27. října jsme vzpomněli 30 let od smrti Fr. Halase, jednoho z početné generace našich velkých básníků a spisovatelů, narozených na přelomu 19. a 20. století.

ZAJÍMAVOSTI Z DOMOVA I ZE SVĚTA

30. června se dožil 80 let pražský arcibiskup *kardinál František Tomášek*. Oslavil je v Římě, kde se účastnil jmenování 14 nových kardinálů a byl přítomen zasedáním kongregací, jichž je členem. V soukromé audienci ho přijal sv. Otec a takto mu osobně blahopřál. Kat. noviny přinesly k Tomáškovým narozeninám vzpomínkový článek jeho gen. vikáře Vaňka, který opatrně slovy "ubíhá čas" přeskočil léta 1949-1965, kdy mons. Tomášek, bez vědomí pražské vlády vysvěcený na biskupa, byl proto vězněn, internován v Želivi a pak izolován na malé farce. Telegramem Tomáškovi blahopřál také prezident Husák.

V rámci široké akce proti signatářům Charty 77 a členům Výboru na ochranu nespravedlivě stíhaných byl *zatčen i větší počet kněží a katolických laiků*. Vytýká se jim rozšiřování zakázaných náboženských knih, kněžím i "maření nebo ztěžování výkonu státního dozoru nad církvemi", když totiž vykonávali kněžské funkce, pro něž nemají státní souhlas. Po dlouhém výslechu byl propuštěn mj. ThDr. Josef Zvěřina, který už dřív prožil v komunistických vězeních 14 let. Ve vyšetřovací vazbě zůstali mj. františkán P. Josef Bárta z Liberce a jezuita P. František Lízna z Olomouce - od svého vysvěcení r. 1972 nemohl nikdy pracovat jako kněz.

Zájem a občanská pomoc - zájem o uvězněné čs. Chartisty, kteří jsou současně členy VONS, neochabuje. Různé vládní, stranické a jiné orgány a organizace i soukromíci v mnoha zemích posílají nadále protesty čs. vládě a čs. úřadům. Z university v Canbeře došel leták o založení "Fondu Julia Tomina" s informacemi o prof. Tominovi, který byl propuštěn z KU a později i z místa nočního hlídače. Leták cituje zprávy o neoficiálních filosofických studiích skupiny studentů vedených dr. Tominem a žádá příspěvek do zmíněného fondu, z něhož mají být opatřeny nutné západní filosofické spisy pro pražskou "podzemní universitu".
(Převzato z australského "Hlasu domova")

Peněžní příspěvky pro "Fond občanské pomoci", spravovaný mluvčími Charty 77, lze posílat na poštovní konto Čs. poradního sboru v Německu; 3200 091-800 Tschechoslowakische Beratende Kommission in West Europa.

SVATÝ OTEC V IRSKU A VE SPOJENÝCH STÁTECH

V sobotu 29. 9. přijíždí Jan Pavel II. do Dublinu a v Droghedu volá irský národ ke smíření v zájmu míru. Dva dny na to je ve Spojených státech a ve svých projevech k národu i k delegátům OSN vyzývá k respektování důstojnosti člověka na všech úrovních. O pobytu sv. Otce v obou zemích nám veřejné sdělovací prostředky přinesly tolik zpráv a podrobností, že byl snad informován i ten, kdo se speciálně o tuto událost nezajímal. A tak jen dvě věci k uvaze:

*- Jak veliká je lidská důstojnost - moje, tvoje, naše -
- když jejím ručitelem je samotný Stvořitel*

*- Jestli tedy jen křesťanství může tuto důstojnost plně
obsáhnout a vysvětlit, kde "to vázne", že je dnes člověk tak
hrozně a tak často ponižován? A jak se tato výzva sv. Otce
tyká nás?*

NOBELOVA CENA MÍRU

Výbor norského parlamentu pro udělování Nobelovy ceny míru udělil 17. října mírovou cenu katolické řeholnici *Matce Tereze* v Kalkatě. Matka Tereza, vlastním jménem Agnes Gouxhaová-Bojaxhiuová, se narodila 27. srpna 1910 ve Skoplji jako dcera rolníka. V 18 letech vstoupila do irské řeholní společnosti *Sester z Loreta*, která ji poslala do misijního domu v Kalkatě. V letech 1929 - 1948 učila Sestra Tereza na vyšší řádové škole v Kalkatě a věnovala se hlavně charitativní činnosti mezi chudými a malomocnými. V roce 1950 dostala od papeže zvláštní dovolení založit vlastní řeholní společnost, která by se věnovala těm nejubožejším z chudých na kalkatských předměstích a ujímala se opuštěných dětí. Její misijní společnost *Misionáři milosrdenství* mají dnes asi 50 řeholních domů v Asii, Africe a na Blízkém východě se 700 řeholnicí a řeholnicemi. Matka Tereza je šestou ženou, která dostala Nobelovu cenu míru a poprvé na ni byla navržena v roce 1975 senátorem E. Kennedym.

V listopadu a prosinci si připomínáme

12. 11. 1968 zemřel básník Miloslav Bureš, jehož Zpěvy o Vysočině zhudebnil jeho rodák B. Martinů
14. 11. 1778 se narodil Jan Nepomuk Hummel, slovenský hudební skladatel a klavírní virtuos
16. 11. 1898 se narodil malíř, národní umělec, Jan Bauch
19. 11. 1878 zemřel Antonín Sitt, evroský proslulý houslař
25. 11. 1853 se narodil Josef Škultéty, slovenský literární historik
27. 11. 1918 zemřel Bohumil Kubista, malíř, grafik a spisovatel
26. 11. 1688 zemřel jesuita Bohuslav Balbín, v době pobělohorské nejhorlivější obránce našeho jazyka a národa
4. 12, 1973 zemřel ThDr. Josef Bezdíček, vicerektor Nepomucena a kanovník basiliky P. Marie Sněžné v Římě
7. 12. 1723 zemřel architekt Jan Blažej Santini-Aichl, fenomén české barokní gotiky
13. 12. 1973 Zemřel Josef Knap, český spisovatel, představitel ruralistického směru
16. 12. 1898 se narodil Ján Smrek, slovenský básník
21. 12. 1968 zemřel Max Brod, německy píšící spisovatel, pražský rodák
25. 12. 1938 zemřel jeden z největších českých spisovatelů Karel Čapek
26. 12. 1969 zemřel JUDr. Jiří Šlitř, hudební skladatel, malíř a herec, spoluzakladatel divadla Semafor
29. 12. 1813 se narodil Karel Sabina, politik a spisovatel

MEZINÁRODNÍ OSTUDA

Hotové pobouření ve světě vyvolal pražský proces proti obhájcům lidských práv a to hned po jejich zatčení v květnu t.r. V červenci při svém ustavujícím zasedání protestoval nově zvolený Evropský parlament zvl. resolucí. (Viz. min. číslo "Oběžníku".) Vzápětí přišla další vlna rozhořčených protestů včetně presidenta USA Cartera, první britské ministryně Thatcherové, atd. Nekonečná je řada protestů vyšlých od různých národních a mezinárodních, politických, kulturních a odborových organizací. Protestovaly i západoevropské komunistické strany a jejich tisk a jejich odbory. Ba i ta "zdrženlivá" KSF nakonec ostře odsoudila pronásledování, zatýkání a věznění obránců lidských práv v ČSSR. Po zveřejnění rozsudku její ústřední list l'Humanité označila skandální vynesení jako nespravedlivé. Bohužel je nutné objektivně přiznat, že proti pronásledování Chartistů a členů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) protestovaly ve Francii jen opoziční politické strany a nevládní organizace, jinak "ticho po pěšině"..... Po interpelaci italského poslance Jiřího Pelikána na novém zasedání ve Strasburku, Evropský parlament znovu protestoval. Jeho předsedkyně Simone Veil slíbila, že už v červenci odhlasovanou resolucí znovu postoupí zahraničním ministrům devíti členských států.

V "prefabrikovaném" procesu se šesti souzenými byl, už světoznámý spisovatel Václav Havel, odsouzen na čtyři a půl léta a mladý inženýr Petr Uhl na pět let zostřeného vězení. (Byl už r.1971 odsouzen na 4 roky.) Další tresty: filosof křesťanského zaměření Václav Benda, novinářka Otka Bednářová a novinář Jiří Dienstbier 3 roky. Dana Němcová, matka sedmi dětí byla odsouzena podmíněčně na dva roky s pěti lety zkušební lhůty. Vnucuje se srovnání: zatímco v NSR jsou ještě stále souzeni nacističtí váleční zločinci, v Husákově ČSSR jsou naopak odsuzováni do vězení doslova hrdiní muži a ženy, obhájci lidských práv. (E.Ř.)

"Hlavní zápas o svobodu národa je a vždycky bude veden doma. To však neznamená, že je z něho exil vyloučen..."

Odvaha a vůle obětovat jsou ctnosti, které jedna bez druhé nemohou existovat. Tato závislost ctností dokazuje, že je potenciál odvahy měřitelný i v exilním bezpečí."

ČETLI JSME KNIHU

(Tom Stoppard, PROFESIONÁLNÍ FAUL & KAŽDÝ HODNÝ HOCH ZASLOUŽÍ ODMĚNU, vydalo nakladatelství Sixty-Eight Publishers, Corp. v květnu 1979)

...
HOLLAR Doufám že ne. Myslím že ne. Ale mám přátele, kteří jsou v maléru.

ANDERSON Já vím, je to hrozné - ale... tedy, o co vlastně jde? (HOLLAR ukáže na svou obálku.)

HOLLAR To je moje doktorská práce. Je převážně teoretická. Má jenom čtyřicet stránek, ale je velice přehledná a systematická.

ANDERSON Proboha... to jste psal deset let.

HOLLAR Ne. Napsal jsem ji tenhle měsíc - když jsem se dozvěděl o kongresu, a že vy přijedete. Rozhodl jsem se, že ji napíšu. Psal jsem po nocích.

ANDERSON Ach tak. Velice rád si ji přečtu.

HOLLAR Je to česky.

ANDERSON Česky?... To ovšem já...

HOLLAR Já vím. Ale Petr Volkanský - byl v Anglii se mnou, pamatujete se - přijeli jsme spolu v třiašedesátém.

ANDERSON Ale jistě - Volkanský - jistě. Na toho se pamatuji. Ten se nevrátil.

HOLLAR Ne. Nevrátil se. Byl realista.

ANDERSON Je v Readingu nebo na takové nějaké -

HOLLAR V Lysteru.

ANDERSON V Leicesteru. Přesně tak. Jste s ním ve styku?

HOLLAR Občas. On mou disertaci přeloží a pokusí se ji vydat anglicky. Pokud je dobrá. Já myslím, že je dobrá.

ANDERSON Proč ji raději nevydáte česky?... (Rychle mu dojde, co řekl, a zavrtí hlavou.)

Ale Hollare... prosím vás, vždyť přece víte, že jsem tady jako host vaší vlády.

HOLLAR Vás by neprohledávali.

ANDERSON O to nejde. To se nezlobte... to by byl přece úplný nezpůsob, nemyslíte?

HOLLAR Nezpůsob?

ANDERSON Já vím, že to nezní zrovna přesvědčivě. Ale etika a způsoby jsou zajímavým způsobem spřízněny. Dějiny lidských pomluv jsou vesměs řadou prohřešků proti dobrým způsobům... (Pomlka.) Možná kdybych řekl proti správnému chování, neznělo by to tak hloupě. Chápete, co mám na

mysli, ne? Lituji... Poslechněte, co kdybychom se vrátili do pokoje... Měl bych vybalit.

HOLLAR Moje disertace se právě zabývá správným chováním.

ANDERSON Opravdu?

HOLLAR U nás, jak víte, je správnost individuálního chování určena tím, co je správné pro stát.

ANDERSON Ano, to vím.

HOLLAR Já se ptám, jak může kolektivní právo mít smysl samo o sobě. Táhá se, odkud vlastně pochází myšlenka kolektivní etiky.

ANDERSON Ano?

HOLLAR A odpovídám: pochází od jednotlivce. Ze vztahu jednoho člověka k druhému.

ANDERSON Ano.

HOLLAR Kolektivní etika může být pouze rozmožnou individuální etikou.

Tom STOPPARD - britský dramatik českého původu, je autorem řady vynikajících divadelních her - je dnes považován za jednoho z nejlepších světových dramatiků.

Televizní hru "*PROFESIONÁLNÍ FAUL*", která byla (mimo jiné) odměněna cenou za nejlepší televizní hru roku, jsme měli možnost nedávno vidět i na obrazovkách francouzské televize.

Druhá Stoppardova hra "*KAŽDÝ HODNÝ HOCH ZASLOUŽÍ ODMĚNU*", kterou je tato knížka doplněna, je z prostředí sovětské psychiatrické léčebny.

Tuto i jiné knihy ze všech exilových nakladatelství si možno zakoupit při *předvánočním prodeji knih* (viz program na str. 12)

VÁNOCE SE BLÍŽÍ - KNIHA JE VŽDY VHODNÝM DÁRKEM

REZERVUJTE SI ČAS A POTŘEBNÉ FINANCE

Píše nám otec KOLÁŘ z Fairbanks (Aljaška, Spojené státy), kde tráví poslední část své cesty

... Moc už se těším na Paříž, ikdyž právě teď se mám výborně (a hlavně velmi zajímavě).

Ve Fairbanks je teď asi nejhezčí roční období; ráno už je sice nějaký ten stupeň pod nulou, ale přes den je nádherně, nebe modré jak šmolka, a v neděli odpoledne bylo ještě v 16.00 hod. 21°C ve stínu! Jen vítr je chvílemi studený, ale nijak zvlášť silný. A stromy, hlavně břízy, osiky a modřínky, jsou jako ze zlata. Máme tu auto (a jsme jen dva) a tak se pomaličku začínám rozhlížet po okolí. Nádherná příroda. Kdybych měl více času, zajel bych pár mil na Yukon a zkusil si zaryžovat zlato. Ono se vždycky něco najde, ale zdaleka ne tolik, aby se tím jeden uživil. No ale pro tu legraci bych to udělal. Jenže já mám ráno mši sv., potom pár hodin práce na různých opravách (jakožto technik a schopný nejrozumnější manuální práce jsem právě dostal tu možnost sem jet!), odpoledne semtam nějaká ta pastorační práce, hlavně setkání s lidmi "od nás", tj ze střední Evropy od Baltu po Jadran. Ale i s Čechy! Tady, ve Fairbanks je několik Čechů (i rodin!) a jeden z největších finančníků, který vlastní ve Fairbanks dva velké obchody a hodně budov i pozemků, je Mr. Gavura, Slovák. Je tu už skoro 20 let a přišel sem jako 14 tiletý ze Slovenska. Večer pak dělám večeri, uvázal jsem se víceméně dobrovolně na 14 dní, potom se uvidí. Je to něco zcela jiného, než Paříž. Některé věci se tu pochopitelně vůbec nedostanou, jiné jsou hrozně drahé, jiných je dost (Aljaška plodí např. obrovské hlávky zelí, až 23 kg!). A tak se musí kombinovat a šetřit. Lidé nám nosí jejich vlastní plodiny, většinou asi skleníkové (i rajčata); a vůbec se tu žije více pospolitě. Po každé nedělní mši je např. kafe a přijde dobrá polovina účastníků bohoslužeb...

... Jen o něco výše než Fairbanks je polární kruh, což znamená, že tam okolo vánoc je nepřetržitě tma - od několika dní na polárním kruhu, až po několik měsíců v blízkosti pólu. I tady je sice nádherně slunečně, ale slunce se jen tak plouží po obzoru; já mám pořád pocit večera v Beskydách v listopadu, když se to vydaří a je teplo...

..., místo v letadle z New Yorku mám rezervováno na 20. prosince, takže 21. 12. bych za normálních okolností (stávky!!) měl být večer v Paříži...

Jak vyplývá z dopisu otce Koláře, bude již o vánocích mezi námi v Paříži. Srdečně vás všechny zve na první společné setkání při *ČESKÉ PŮLNOČNÍ MŠI*. Sejdeme se v kapli domu *CENTRE SEVRES* ve 23.30 hod. Mše začne přesně ve 24.00 hod. Prosíme o dochvilnost.

Po mši, tak jako v loni, bude možné posedět při malém pohoštění.

Na Oběžník a na Českou Katolickou Misi přispěli:

(Příspěvky šekem posílejte na adresu

Mission Catholique Tchèque, CCP 20138 63M Paris)

Anonym zx
Heger

Dubská
Nejedlý

Flipo

Všem dárcům bez rozdílu upřímně
PÁN BŮH ZAPLATÍ !

Náš program:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci
v 17 hod 15 min, tj o čtvrt na šest večer
v kapli domu "CENTRE SEVRES"
35, rue de Sevres 75006 Paris

Po mši sv. pravidelná setkání ve farním sále č. 5
v přízemí domu

Na listopad a prosinec jsme připravili:

3. listopadu - mši svatou bude sloužit otec Heidler z Mnichova (druhé setkání pro zájemce v neděli opoledne podle dohody).
Po mši sv. přednáška otce Heidlera na některé aktuální téma podle vlastního výběru.
17. listopadu - mši svatou bude sloužit otec François Rey. Po mši sv. volné setkání s přáteli bez programu.
1. prosince - mši svatou bude sloužit otec Pazderka TJ z Londýna, který bude mít po mši sv. přednášku na téma "Králov věrný služebník" (k pětistému výročí narození Tomáše Mora).
15. prosince - mši svatou bude sloužit otec Heidler, který bude opět našim hostem. Po mši sv. volné setkání, spojené s našim už tradičním předvánočním prodejem knih.

24. prosince ve 24.00 hodin ČESKÁ PŮLNOČNÍ MŠE

5. ledna 1980- v 17.15 hod mše sv., po ní první setkání s otcem Kolářem, pro ty, kteří neměli příležitost přijít na půlnoční mši.

Certificat d'inscription n. 52316

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sevres, 75006 P a r i s , tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris